

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

24^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ

**ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
& ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ**

22, 23 & 24 ΓΕΝΑΡΗ 2016

Αίθουσα εκδηλώσεων δημορχείου Χαϊδαρίου,
Στρ. Καραϊσκάκη 138 & Επαύλεως 2

ΧΑΪΔΑΡΙ

**ΜΕ ΟΡΓΑΝΩΣΗ, ΤΑΞΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ & ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΔΥΝΑΜΩΝΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ**

**ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ
ΒΑΖΟΥΜΕ ΤΑ ΘΕΜΕΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΑΥΡΙΟ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΜΑΣ**

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟ 24^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Πραγματοποιούμε το 24^ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας μας σε συνθήκες γενικευμένης επίθεσης των δυνάμεων του κεφαλαίου σε όλες τις πλευρές της ζωής της εργατικής τάξης, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων.

Από το 2009, με την εκδήλωση της καπιταλιστικής κρίσης, που χτύπησε με βαριές συνέπειες όλους τους κλάδους, όλους τους εργαζόμενους, η επίθεση κλιμακώνεται χρόνο με το χρόνο.

Στον κλάδο των κατασκευών τα σημάδια της κρίσης φανερώθηκαν νωρίτερα, από τα τέλη του 2004, με την ολοκλήρωση των έργων για την Ολυμπιάδα.

Η περίοδος, που αναπτύσσουμε την πάλη μας φέρνει στην επιφάνεια ακόμη πιο καθαρά την ιστορική ευθύνη του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, να σχεδιάσει, να οργανώσει και να καθοδηγήσει την πάλη της εργατικής τάξης για την υπεράσπιση της ζωής και των δικαιωμάτων της, την απόσπαση εργαζομένων από τη γραμμή της συναίνεσης, του συμβιβασμού, της μοιρολατρίας.

Η παρέμβασή μας πρέπει να οργανώνει τον αγώνα για την υπεράσπιση της ζωής και των δικαιωμάτων των οικογενειών μας και ταυτόχρονα να ανεβάζει το ταξικό κριτήριο, να βοηθάει να βλέπουν περισσότεροι συνάδελφοι το δρόμο και τις προϋποθέσεις που απαιτούνται ώστε να δρομολογηθούν λύσεις για τα οξυμένα προβλήματα που βιώνουμε.

Η βαρβαρότητα που ζούμε δείχνει τα όρια του καπιταλιστικού συστήματος.

- ✓ Η άγρια επίθεση σε όλες τις πλευρές της ζωής μας γίνεται για να δημιουργηθούν νέες προϋποθέσεις και πεδία για την κερδοφορία του κεφαλαίου, για να θωρακιστεί η καπιταλιστική οικονομία.

Τα μέτρα που υλοποιούνται είχαν προαποφασιστεί από τις αρχές της δεκαετίας του '90, με τη συνθήκη του Μάαστριχτ και τη «Λευκή Βίβλο». Πρόκειται για τις λεγόμενες καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις, τις αντεργατικές μεταρρυθμίσεις που σχεδιάστηκαν σε περίοδο καπιταλιστικής ανάπτυξης. Η εκδήλωση της κρίσης επιτάχυνε τις διαδικασίες υλοποίησής τους. Το κεφάλαιο αξιοποίησε την κρίση για να προωθήσει εκατοντάδες αντιλαϊκά μέτρα.

Η δράση του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος συνέβαλε στην καθυστέρηση της υλοποίησής τους όλα τα προηγούμενα χρόνια, κόντρα στην ταχτική του κυβερνητικού – εργοδοτικού συνδικαλισμού που τα στήριξε μέσω των ιδεολογημάτων της «ισχυρής» οικονομίας, της ανταγωνιστικότητας, της επιχειρηματικότητας.

- ✓ Οι πολεμικές συγκρούσεις, οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις που πυκνώνουν είναι ακόμη μια απόδειξη ότι ο καπιταλισμός το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να προσθέσει βάσανα και μεγάλους κινδύνους στους λαούς κάθε χώρας.

Η συνεχιζόμενη τραγωδία στο Αιγαίο, που χάνουν τη ζωή τους εκατοντάδες πρόσφυγες και μικρά παιδιά, είναι αποτέλεσμα των πολέμων. Έχει τα ίδια αίτια με τον οικονομικό πόλεμο που δέχονται οι εργαζόμενοι στην Ελλάδα και τις άλλες χώρες. Οι αντιθέσεις, οι συγκρούσεις μεταξύ των μονοπωλίων, των ιμπεριαλιστικών κέντρων, με σκοπό να βάλουν στο χέρι τις πλουτοπαραγωγικές πηγές, έχουν σκληρά αποτελέσματα για τους λαούς.

Ο πόλεμος στη Συρία, η κατάσταση που διαμορφώνεται ανάμεσα στη Ρωσία και την Τουρκία μετά την κατάρριψη του ρώσικου αεροσκάφους είναι παραδείγματα που επιβεβαιώνουν την εκτίμηση μας, ότι η ακόρεστη δίψα του κεφαλαίου για το κέρδος γεννάει νέους πολέμους και συγκρούσεις.

- ✓ Τα γεγονότα, οι τρομοκρατικές επιθέσεις, που εκδηλώνονται σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες, εντάσσονται και αξιοποιούνται στα πλαίσια των γενικότερων σχεδιασμών των ιμπεριαλιστικών κέντρων.

Η πείρα, λέει πως τέτοιες καταδικαστέες επιθέσεις, όπως έγιναν στη Γαλλία, τις ΗΠΑ προηγούμενα, έχουν θύματα τους λαούς και δημιουργούν προϋποθέσεις για πολέμους και στρατιωτικές επεμβάσεις με θύματα πάλι τους λαούς. Δείχνουν, ότι το κεφάλαιο και η εξουσία του κάνει τα μεγαλύτερα εγκλήματα για να διασφαλίσει τα κέρδη του. Αξιοποιεί τέτοια καταδικαστέα γεγονότα, για να δυναμώσει τους κατασταλτικούς μηχανισμούς απέναντι σε κινήματα, αγώνες και ολόκληρους λαούς.

Το εργατικό κίνημα πρέπει να δυναμώσει το διεθνισμό, τη ταξική αλληλεγγύη, κόντρα στο μίσος, το ρατσισμό, την ξενοφοβία, κόντρα στους νέους σχεδιασμούς των ιμπεριαλιστών.

Συνάδελφοι,

Σήμερα, το βασικό ερώτημα που καλούμαστε να επικεντρώσουμε στο Συνέδριό μας είναι:

Πως θα αναπτύξουμε τους αγώνες μας μέσα σε αυτές τις συνθήκες για να συμβάλλουμε στην προοπτική που έχουμε ανάγκη, το δικό μας δρόμο, που δεν περιλαμβάνει μνημόνια, αντεργατικά μέτρα, ανεργία και εξαθλίωση. Το δρόμο, που θα δρομολογήσει τις προϋποθέσεις για οριστική λύση στα προβλήματα μας και θα οδηγήσει στην πραγματική ευημερία τη ζωή μας και την ικανοποίηση των σύγχρονων και αυξανόμενων αναγκών μας.

Οι εξελίξεις σε πολιτικό επίπεδο σε σχέση με τα προβλήματα και τα συμφέροντα των εργαζομένων, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων

Η τριετία, που μεσολάβησε από το 23^ο Συνέδριο μας, είχε πυκνές πολιτικές εξελίξεις. Αυτή την περίοδο, σε μεγάλο τμήμα των εργαζομένων ενισχύθηκε η προσμονή για επίλυση των προβλημάτων στα πλαίσια μιας καλύτερης κυβερνητικής διαχείρισης, στα πλαίσια μιας κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, που θα αντικαθιστούσε τη συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ. Η προσμονή αυτή τροφοδοτήθηκε με τις υποσχέσεις του ΣΥΡΙΖΑ, για «σκίσιμο» των μνημονίων, κατάργηση των αντιλαϊκών νόμων με ένα νόμο και ένα άρθρο αμέσως μετά τη διαφαινόμενη εκλογή του στον κυβερνητικό θώκο.

Η προσδοκία της κυβερνητικής αλλαγής δημιούργησε δυσκολίες στην οργάνωση των αγώνων, τη συμμετοχή των εργαζομένων σε αυτούς.

Η ανάληψη της κυβέρνησης από το ΣΥΡΙΖΑ, το Γενάρη του 2015 και η επανεκλογή του το Σεπτέμβρη, συνοδεύτηκε από την εγκατάλειψη των όποιων υποσχέσεων. Αποκαλύφθηκε, ότι οι προεκλογικές υποσχέσεις ήταν κενές περιεχομένου, ότι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, όπως είχε εκτιμήσει το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, ήταν μια διαφορετική εκδοχή της αστικής διαχείρισης προς όφελος των συμφερόντων του κεφαλαίου. Ήταν ένα άλλο μείγμα καπιταλιστικής διαχείρισης, που παρά τις όποιες διαφορές με την πολιτική που άσκησαν η ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ, καταλήγει στον ίδιο στρατηγικό στόχο, τη στήριξη του καπιταλιστικού δρόμου ανάπτυξης.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, με τη στήριξη των ΑΝΕΛ στην κυβέρνηση, πρόβαλλε το χαρτί της διαπραγμάτευσης με τη τρόικα ως προϋπόθεση για να επιτευχθούν επωφελείς συμφωνίες και να ελαφρυνθεί ο λαός από τις συνέπειες της κρίσης και των αντιλαϊκών μέτρων. Έντεχνα, απέκρυψε το περιεχόμενο και την ουσία των διαπραγματεύσεων, προβάλλοντας τα επιχειρήματα *«της εθνικής υπερηφάνειας», «του πατριωτισμού»*.

Οι διαπραγματεύσεις ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ οδήγησαν στο **μνημόνιο 3**, που θέτει σε πλήρη εφαρμογή όσους νόμους δεν είχαν ενεργοποιηθεί από τα προηγούμενα μνημόνια και προσθέτει νέους ακόμη πιο επώδυνους. Η υπογραφή του μνημονίου 3 αποκαλύπτει το πραγματικό περιεχόμενο των διαπραγματεύσεων, που έγιναν για τα συμφέροντα του κεφαλαίου και όχι του λαού.

Καταδεικνύεται, πως οι συζητήσεις, οι προβληματισμοί, οι αντιθέσεις, στα πλαίσια των ιμπεριαλιστικών οργανισμών, αλλά και οι συγκρούσεις που μπορεί να υπάρξουν κάτω από το βάρος του ανταγωνισμού μεταξύ των μονοπωλιακών ομίλων, διεξάγονται πάντα και μόνο με

ένα κριτήριο: Πως θα ικανοποιηθούν τα γενικά και ειδικά συμφέροντα της κερδοφορίας του κεφαλαίου, των μεγάλων μονοπωλιακών ομίλων.

Η εκλογική μετακίνηση μεγάλου μέρους των εργαζομένων από την κυβερνητική εκδοχή της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ στην κυβερνητική εκδοχή του ΣΥΡΙΖΑ δεν οδήγησε σε απόκρουση της επίθεσης του κεφαλαίου, δε σταμάτησε τη λήψη αντιλαϊκών μέτρων.

Οι εργαζόμενοι σήμερα έχουν μεγάλη πείρα που πρέπει να την αξιοποιήσουν για να ξεπεραστούν και να αντιμετωπιστούν αυταπάτες και ψεύτικες υποσχέσεις.

Η αυταπάτη, ότι μπορεί να εξανθρωπιστεί ο καπιταλισμός, να σταματήσει να δρα ο καπιταλιστής με κριτήριο το κέρδος, αλλά με γνώμονα τις ανάγκες των εργαζομένων, είναι επικίνδυνη και επιζήμια για την εργατική τάξη και τους αγώνες της.

Αυτό το βασικό συμπέρασμα πρέπει να συνειδητοποιηθεί σε βάθος από τα εργατικά λαϊκά στρώματα. Είναι προϋπόθεση, για να ανέβει η αποτελεσματικότητα των αγώνων σε ταξική κατεύθυνση.

Συνάδελφοι,

Οι πολιτικές εξελίξεις σηματοδοτούνται από τους σχεδιασμούς των επιτελείων του κεφαλαίου να αντιμετωπίσουν τις δυσκολίες που γεννάει η οικονομική κρίση στη χειραγώγηση των εργαζομένων και των αγώνων τους σε γραμμή ανώδυνη για την εξουσία τους.

Η κυβερνητική εναλλαγή, η δημιουργία νέων αστικών και ομορτοουιστικών κομμάτων, το δυνάμωμα τρομοκρατικών διλημμάτων και επιχειρημάτων, εντάσσονται σε αυτούς τους σχεδιασμούς. Αυτοί οι σχεδιασμοί εκφράζουν την ενιαία γραμμή του κεφαλαίου απέναντι στην εργατική τάξη και το κίνημά της με αξιοποίηση όλων των μέσων για τον έλεγχο, τη διάσπαση, τη χειραγώγηση, τον αποπροσανατολισμό και τον εγκλωβισμό των λαϊκών μαζών στη γραμμή του καπιταλιστικού μονόδρομου.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, εκδηλώθηκε και η γραμμή της κυβέρνησης που αξιοποίησε την επανεκλογή της, το Σεπτέμβρη του 2015, για να καλλιεργήσει κλίμα συναίνεσης, να παρουσιάσει το λαό ως «συνυπεύθυνο» για τη συνέχιση της υλοποίησης της αντιλαϊκής πολιτικής.

Η ευθύνη μας βρίσκεται στην οργάνωση της πάλης που δεν θα αποσυνδέει την ικανοποίηση των αναγκών, την αναπλήρωση των απωλειών, την πίεση για λύσεις ανακούφισης, από την αμφισβήτηση της εξουσίας του κεφαλαίου, που γεννάει και πολλαπλασιάζει τα λαϊκά προβλήματα. Βρίσκεται στη συμβολή μας ώστε να μη «συναινέσει» η εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα στο «σφαγείο» της ζωής τους.

Η κατάσταση στον κλάδο των Κατασκευών

- ✓ Η ανεργία συνεχίζει να κτυπά τον κλάδο. Τα στοιχεία του ΙΚΑ επιβεβαιώνουν αυτή την εκτίμηση. Τον Ιούνιο του 2005 οι ασφαλισμένοι στα οικοδομοτεχνικά έργα ήταν 182.095, με μέσο μεροκάματο 50,61 ευρώ και 15,12 κατά μέσο όρο ημέρες ασφάλισης και τον Απρίλιο του 2015 ήταν 34.366 ασφαλισμένοι που ασφαίζονται με μέσο ημερομίσθιο 42,11 ευρώ για 12,95 κατά μέσο όρο ημερομίσθια το μήνα.

- ✓ Η επανεκκίνηση των έργων στους οδικούς άξονες, που πραγματοποιήθηκε μέσα στο χρονικό διάστημα που εξετάζουμε, δε συνιστά ανάκαμψη, ούτε καν δρομολογεί μια τέτοια προοπτική.

Οι εργαζόμενοι, που απασχολούνται σε αυτά τα εργοτάξια, είναι λιγότεροι σε σχέση με όσους απασχολούνταν πριν το πάγωμα των έργων που επέβαλλαν οι μεγάλες κατασκευαστικές εταιρίες με σκοπό να πετύχουν, όπως και έγινε, καλύτερους όρους χρηματοδότησης και νέα κερδοφόρα συμβόλαια εκτέλεσης των έργων.

Οι οικοδόμοι, οι μηχανικοί, οι εργαζόμενοι στις κατασκευές, που απασχολούνται στα συγκεκριμένα εργοτάξια αμείβονται χωρίς συλλογικές συμβάσεις, με μεροκάματα κατά 40% μειωμένα, με ένταση του βαθμού εκμετάλλευσης, με ωράρια από ήλιο σε ήλιο, με ελλιπή έως ανύπαρκτα μέτρα υγιεινής και ασφάλειας.

Οι εξελίξεις στο τραπεζικό σύστημα, τα capital controls, ενίσχυσαν την επιθετικότητα της εργοδοσίας. Διευρύνθηκε ακόμη περισσότερο το καθεστώς της μη καταβολής δεδουλευμένων για μεγάλο διάστημα, μπήκαν σε εφαρμογή ταχτικές εκ περιτροπής εργασίας, υποχρεωτικών αδειών άνευ αποδοχών, έγιναν απολύσεις. Το διάστημα του καλοκαιριού τα περισσότερα εργοτάξια σταμάτησαν και η σταδιακή επανεκκίνηση τους το φθινόπωρο έφερε τους εργαζόμενους σε ακόμη χειρότερες συνθήκες δουλειάς, μεροκάματου και ασφάλισης.

- ✓ Η συμβατική οικοδομή βρίσκεται σε συνεχή υποχώρηση και αυτό έχει άμεση σχέση με την κατάσταση και το επίπεδο ζωής συνολικά της εργατικής τάξης, της μικρομεσαίας αγροτιάς, των αυτοαπασχολούμενων, που πλήττονται από την αντιλαϊκή πολιτική και τα αντεργατικά μέτρα και βρίσκονται καθημερινά μπροστά στην αγωνία να εξασφαλίσουν στοιχειώδεις ανάγκες. Η σκέψη για απόκτηση κατοικίας είναι στην πραγματικότητα *«όνειρο θερινής νυκτός»*.

Τα χιλιάδες απούλητα διαμερίσματα, που χτίστηκαν με τον ιδρώτα των εργατών, φανερώνουν τη μεγάλη αντίφαση της ανάπτυξης με σκοπό το καπιταλιστικό κέρδος. Ενώ οι ανάγκες είναι τεράστιες οι οικοδόμοι, η εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα, δεν

μπορούν να αποκτήσουν στέγη παρόλο που με τη δουλειά τους έχει παραχθεί τεράστιος πλούτος.

Αν στο επίκεντρο της ανάπτυξης ήταν οι λαϊκές ανάγκες τότε η ανεργία θα αντιμετωπιζόταν μόνιμα και ολοκληρωτικά προς όφελος συνολικά των λαϊκών οικογενειών.

Οι λαϊκές ανάγκες δε σταμάτησαν το 2009 με την εκδήλωση της καπιταλιστικής κρίσης. Συνεχίζουν να υπάρχουν και διευρύνονται. Το εμπόδιο για να ικανοποιηθούν είναι ότι η καπιταλιστική ανάπτυξη έχει στο επίκεντρό της το κέρδος και όχι τις ανάγκες της εργατικής τάξης.

- ✓ Ένα κομμάτι των συναδέλφων, που είναι άνεργοι, απασχολείται στα διάφορα προγράμματα της ΕΕ για την δήθεν αντιμετώπιση της ανεργίας, που υλοποιούνται με 5μηνη διάρκεια, από Δήμους και Περιφέρειες. Σε αυτά τα προγράμματα, το μεροκάματο δεν ξεπερνά τα 20 ευρώ, η ασφάλιση μπορεί να είναι είτε μόνο για ιατροφαρμακευτική κάλυψη, είτε με τις κοινές διατάξεις του ΙΚΑ, παρόλο που αρκετοί οικοδόμοι όπως και άλλοι εργαζόμενοι απασχολούνται σε εργασίες που έχουν άμεση σχέση με την οικοδομή, τα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα (ανακαινίσεις κτιρίων, ελαιοχρωματισμοί σχολείων και κτιριακών υποδομών, στον τομέα της καθαριότητας), είναι πολύ λίγοι οι συνάδελφοι που «εξασφαλίζουν» οικοδομική ασφάλιση.

Στην ουσία, τα προγράμματα αυτά «προσφέρουν» ως λύση την ελάχιστη ανακούφιση από τις συνέπειες της πολιτικής του κεφαλαίου. Στην πράξη, λειτουργούν ως μέσο για να χειραγωγηθούν οι εργαζόμενοι στη λογική της αναμονής, ότι θα έρθουν καλύτερες μέρες για αυτούς και τις οικογένειές τους, όταν και εφόσον «επιτευχθούν» οι στόχοι του κεφαλαίου. Η αναμονή αυτή μετατρέπεται σε μείωση των απαιτήσεων και των διεκδικήσεων των εργαζομένων και επιδρά στην πορεία των αγώνων του κλάδου και συνολικά της εργατικής τάξης. Δημιουργεί «αναστολές» σε εργαζόμενους που έχουν πείρα από αγώνες να αναλάβουν ευθύνη για να οργανωθεί η πάλη.

- ✓ Οι συνέπειες της άσχημης κατάστασης που βιώνει ο κλάδος δεν αφορούν μόνο το σήμερα. Διαμορφώνουν τις προϋποθέσεις για να εκδηλωθούν νέες συνέπειες και προβλήματα σε σχέση με τη συνταξιοδότηση, το ύψος της σύνταξης. Πέρα από το νομοθετικό οπλοστάσιο, που ενισχύεται καθημερινά για να μειώνει τις συντάξεις, οι εργαζόμενοι στις κατασκευές σε συνδυασμό με την ανεργία, τα χαμηλά μεροκάματα, τη χειροτέρευση των όρων ασφάλισης, θα βρεθούν στο μέλλον σε πολλαπλά και δισεπίλυτα προβλήματα σε σχέση με τη δυνατότητα θεμελίωσης των ελάχιστων προϋποθέσεων για συνταξιοδότηση.

- Ελάχιστοι οικοδόμοι, που σήμερα είναι κάτω από τα 50 χρόνια, θα καταφέρουν να συγκεντρώσουν 4.500 ένσημα για τη σύνταξη.
- Αυξάνονται οι συνάδελφοι που είναι κοντά στα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης και δεν εξασφαλίζουν το 500 ή τα 1.000 οικοδομικά ένσημα που απαιτούνται για τη σύνταξη.
- Οι όροι δουλειάς, τα χαμηλά μεροκάματα, σημαίνουν ότι η σύνταξη θα μετατραπεί σε «φιλοδώρημα».

Η διαπίστωση αυτή είναι μια επιπλέον απόδειξη, ένα καμπανάκι αφύπνισης και προετοιμασίας από τώρα του κλάδου σε σκληρούς αγώνες για να αντιμετωπιστεί η επίθεση του κεφαλαίου που βάζει τη ζωή μας σε καλούπια ανέχειας, εξαθλίωσης με μονιμότητα.

Οι λύσεις που έχουμε ανάγκη θα δρομολογηθούν με τον αγώνα μας, τη συγκέντρωση δυνάμεων κάτω από τη γραμμή πάλης και το πλαίσιο αιτημάτων της Ομοσπονδίας, που αναδεικνύει τις αιτίες των προβλημάτων, δείχνει το δρόμο και τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για να αντιμετωπιστούν τα βασικά προβλήματα από τη σκοπιά των συμφερόντων των εργαζομένων του κλάδου και συνολικά της εργατικής τάξης.

Η παρατεταμένη ανεργία, τα χιλιάδες απούλητα διαμερίσματα σε συνδυασμό με τους σχεδιασμούς του κεφαλαίου για δημιουργία των απαραίτητων υποδομών σε τουρισμό, ενέργεια, λιμάνια, αεροδρόμια, μας οδηγούν στην εκτίμηση ότι ο κλάδος των κατασκευών τα επόμενα χρόνια δεν θα είναι ο ίδιος που γνωρίσαμε, ως ατμομηχανή της οικονομίας. Ο κλάδος των κατασκευών θα στηρίξει την ανάπτυξη άλλων κλάδων με την κατασκευή των απαραίτητων υποδομών και θα απασχολεί λιγότερο αλλά συγκεντρωμένο εργατικό δυναμικό.

Οι δυνατότητες που αναδεικνύονται από την πείρα των αγώνων για την οργάνωση της πάλης στις σημερινές συνθήκες

Την Ζετία που διανύσαμε δόθηκαν σκληρές μάχες που αφήνουν παρακαταθήκη και διδάγματα για το μέλλον.

Η Ομοσπονδία σχεδίασε τη δράση της με βάση τις κατευθύνσεις του 23^{ου} Συνεδρίου, τις εξελίξεις και τις αποφάσεις της Ολομέλειας του Διοικητικού Συμβουλίου, που εξειδίκευε την ταχτική μας πάνω στα συγκεκριμένα ζητήματα που απασχολούν τον κλάδο και συνολικά την εργατική τάξη.

Η Ομοσπονδία μας πρωτοστάτησε στην οργάνωση των αγώνων στον κλάδο και συνολικά του εργατικού κινήματος, με σταθερή γραμμή απέναντι στην εργοδοσία, την αντεργατική πολιτική.

- Το τρίχρονο που μας πέρασε συμμετείχαμε στις 12 Πανελλαδικές απεργίες που έγιναν (το 2013 επτά, το 2014 τρεις και το 2015 τρεις). Επίσης, πραγματοποιήθηκαν στάσεις εργασίας, και απεργίες σε μεγάλα εργοτάξια (Νιάρχειο, Παραιόνια, οδός, Μετρό Αθήνας & Θεσσαλονίκης).

Συμμετείχαμε σε κεντρικά συλλαλητήρια που οργανώθηκαν από σωματεία και ομοσπονδίες, που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ, σε πάνω από 60 πόλεις σε όλη τη χώρα.

Αυτές οι κινητοποιήσεις μας έφεραν σε επαφή με χιλιάδες συναδέλφους. Ανέδειξαν δυνατότητες και δυσκολίες. Βοήθησαν να αντιμετωπιστεί η τακτική της εργοδοσίας στους χώρους δουλειάς. Τροφοδότησαν με συγκεκριμένο σχέδιο παρέμβασης τη δράση των σωματείων μας.

- Έγιναν δεκάδες παρεμβάσεις για το ζήτημα της ανεργίας και της προστασίας των ανέργων, για τις εξελίξεις στην Κοινωνική Ασφάλιση (Κ.Α.) και τους αντιασφαλιστικούς νόμους που ψηφίστηκαν.

Ενδεικτικά, αναφέρουμε ότι το 2013 έγιναν τέσσερις κεντρικές κινητοποιήσεις στο υπουργείο Εργασίας, το 2014 έξι και το 2015 τρεις. Αντίστοιχα, έγιναν παρεμβάσεις από τα οικοδομικά σωματεία σε όλη την Ελλάδα, στις Περιφέρειες, τους Δήμους, τα ΙΚΑ, για τα ζητήματα της προστασίας των ανέργων, της ιατροφαρμακευτικής κάλυψης χωρίς όρους και προϋποθέσεις.

- Έγινε προσπάθεια να ενημερωθεί και να συζητήσει ο κλάδος πάνω στο μεγάλο ζήτημα των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας. Πραγματοποιήθηκαν από τα οικοδομικά σωματεία εκατοντάδες παρεμβάσεις στους χώρους δουλειάς, για απλήρωτη δουλειά μηνών, ενάντια σε απολύσεις και κλέψιμο της ασφάλισης.
- Μπήκε ο προσανατολισμός για ιδιαίτερη δουλειά στις σχολές μαθητείας και ενισχύθηκε η αναγκαιότητα αυτής της δουλειάς με τη συνεδρίαση του Γενικού Συμβουλίου, στις 18/5/2013, με αποκλειστικό θέμα τη νεολαία. Από αυτόν τον προσανατολισμό είχαμε ορισμένα βήματα με εξορμήσεις στις σχολές μαθητείας του ΟΑΕΔ.
- Με αφορμή την καταστροφή λαϊκών νοικοκυριών από τις πλημμύρες (Αθήνα) θέσαμε το ζήτημα της αντιπλημμυρικής προστασίας με σύσκεψη φορέων (Απρίλης 2015). Απαιτήσαμε την αποζημίωση των πληγέντων και συμμετείχαμε σε κινητοποιήσεις με συγκεκριμένα αιτήματα στην Αντιπεριφέρεια Δυτικής Αττικής.

- Προχωρήσαμε το συντονισμό της παρέμβασης και της δράσης μαζί με άλλα σωματεία και Ομοσπονδίες πάνω σε κοινά οξυμένα προβλήματα. Ανοίξαμε το ζήτημα της Κ.Α. από τη σκοπιά των βαρέων & ανθυγιεινών, με ευρεία σύσκεψη και κινητοποίηση στο υπουργείο Εργασίας, το Νοέμβρη του 2015.
- Έγιναν προσπάθειες να ανέβει το επίπεδο της ενημέρωσης των οικοδομικών σωματείων για να δυναμώσει η ικανότητα παρέμβασής τους σε κάθε περιοχή. Έγιναν Περιφερειακές συσκέψεις για να ενημερωθεί ο κλάδος, το στελεχικό δυναμικό, για τις εξελίξεις στην Κ.Α., τον Ιούλιο του 2014 (Αθήνα, Λαμία, Γιάννενα, Κέρκυρα, Ηράκλειο Κρήτης, Θεσσαλονίκη, Λάρισα) και το Μάη του 2015. Έγινε προσπάθεια εξειδίκευσης των συνεπειών στον κλάδο από τις αντεργατικές αλλαγές στην Κ.Α. στον τομέα υγείας, να ενισχυθεί και να προβληθεί το πλαίσιο πάλης και αιτημάτων που απαντά στα οξυμένα προβλήματα του σήμερα, αλλά και την προοπτική για το αύριο. Κάναμε ό,τι περνούσε από το χέρι μας για την οργάνωση του αγώνα.
- Παρουσιάσαμε το βιβλίο από την πείρα των αγώνων του οικοδομικού κινήματος και τα συμπεράσματα που προκύπτουν, ως χρήσιμη πείρα για τους αγώνες του σήμερα (Λάρισα, Αθήνα, Κρήτη, Ικαρία).

Η δράση μας είχε συμβολή στους αγώνες συνολικά του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος. Είμαστε βέβαιοι ότι αν δεν υπήρχε η δράση του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος να κρατήσει αναμμένη τη φλόγα του αγώνα, τα πράγματα θα ήταν πολύ δυσκολότερα.

Όμως, κάτω από τις συγκεκριμένες συνθήκες οι αγώνες μας δεν μπόρεσαν να δώσουν κάτι παραπάνω από την προσωρινή παρεμπόδιση της αντιλαϊκής πολιτικής ή τη διατήρηση ορισμένων κατακτήσεων. Χωρίς να κρύβουμε τις δικές μας αδυναμίες, δεν υπήρχαν αντικειμενικά οι προϋποθέσεις για την αναγκαία κλιμάκωση της ταξικής πάλης, με συνέχεια, διάρκεια, προοπτική, αντοχή στα διάφορα χτυπήματα, στην επιχειρηματολογία των δυνάμεων του κεφαλαίου.

Παρόλη την προσπάθεια που κάναμε, για την οργάνωση του αγώνα πάνω σε οξυμένα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε, δεν είμαστε ικανοποιημένοι από το βαθμό συσπείρωσης και κινητοποίησης των εργαζομένων, των ανέργων του κλάδου. Η λογική της κυβερνητικής εναλλαγής στα πλαίσια μιας καλύτερης διαχείρισης ως μέσο για την επίλυση των προβλημάτων, έβαλε εμπόδια στην κινητοποίηση δυνάμεων. Αυτό δε σημαίνει ότι οι αγώνες δεν χρειάζονται. Αντίθετα, σήμερα χρειάζονται αγώνες που να εμπεριέχουν σε μεγαλύτερο βαθμό τα κριτήρια που σχετίζονται με την ανασύνταξη τους εργατικού κινήματος.

- Αγώνες, που θα συνδέουν την πάλη για την υπεράσπιση της ζωής των εργαζομένων με την αμφισβήτηση της εξουσίας του κεφαλαίου και την ανάπτυξή του.
- Αγώνες, που θα αποσπούν δυνάμεις από τη γραμμή του συμβιβασμού, της ηττοπάθειας και της μοιρολατρίας, από τη γραμμή του εργοδοτικού, κυβερνητικού συνδικαλισμού.
- Αγώνες, που θα ανεβάζουν το επίπεδο οργάνωσης των εργαζομένων στο χώρο δουλειάς, στη γειτονιά, παντού.
- Αγώνες, που θα τροφοδοτούν τα σωματεία με νέους σε ηλικία εργαζόμενους, που θα συσπειρώνουν μία ικανή πρωτοπορία αγωνιστών γύρω από το συνδικάτο, που θα αναζωογονούν την ίδια τη ζωή και τη δράση του συνδικάτου.
- Αγώνες, που θα ανοίγουν πολύπλευρα όλα τα ζητήματα που αφορούν την εργατική λαϊκή οικογένεια και θα ενοποιούν την αντίληψη για τις αιτίες των προβλημάτων και τα καθήκοντα που απορρέουν από την προοπτική που έχουμε ανάγκη.

Έχουμε ευθύνη να απαντήσουμε μέσα από το συνέδριο και την πείρα των αγώνων πως θα δουλέψουμε για να ανταποκριθούμε σε αυτά τα βασικά ζητήματα.

Ορισμένα συμπεράσματα, που προκύπτουν από τους αγώνες που δώσαμε, πρέπει να γίνουν οδηγός δράσης για το επόμενο διάστημα ώστε να ανεβαίνει η αποτελεσματικότητα της παρέμβασης και των αγώνων.

① Ο κλάδος των Κατασκευών, όπως αναφέραμε, δεν θα είναι αυτός που μέχρι πρότινος ξέραμε. Θα στηρίζει την ανάπτυξη άλλων τομέων της οικονομίας με την κατασκευή των κατάλληλων υποδομών, με συγκεντρωμένο αριθμό εργαζομένων σε ένα σχετικά ενιαίο χώρο εργασίας. Αυτό αντικειμενικά, μπορεί να διευκολύνει την παρέμβαση των σωματείων κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις, όπως κατάρτιση συγκεκριμένου σχεδίου δράσης και στόχων, καταμερισμό δυνάμεων και σταθερό έλεγχο.

Η εκτίμηση αυτή δεν είναι αυθαίρετη. Προκύπτει από την πείρα της παρέμβασής μας σε όλους τους μεγάλους χώρους δουλειάς τόσο στην περίοδο της ανάπτυξης, όσο και τώρα, τη περίοδο της κρίσης. Οι παρεμβάσεις για πληρωμή δεδουλευμένων, ενάντια σε απολύσεις, για αντιμετώπιση του κλειψίματος της ασφάλισης, έχουν μεγάλη αξία και αποτελέσματα.

Συνεπώς, ο κρίσιμος δείκτης είναι, **πως θα οργανώσουμε την παρέμβασή μας στις συνθήκες που διαμορφώνονται.** Ζητήματα που πρέπει να πάρουμε υπόψη μας για πιο αποτελεσματικό σχεδιασμό είναι:

- ✓ Τα επόμενα χρόνια, οι μεγαλοεργολάβοι και οι κατασκευαστικοί όμιλοι θα προσθέσουν δίπλα στην κυριαρχία τους στα μεγάλα έργα ολοένα και μεγαλύτερο κομμάτι από την κατασκευή στη συμβατική οικοδομή.
- ✓ Το επόμενο διάστημα, με βάση τους σχεδιασμούς των επιτελείων του κεφαλαίου, θα δρομολογηθεί η εκκίνηση κάποιων μεγάλων έργων. Η συμβατική οικοδομή θα ανακάμψει πιο δύσκολα και μετά από μεγαλύτερο χρονικό διάστημα. Οι μεγάλες εταιρίες του κλάδου το πιο πιθανόν είναι να «εισχωρήσουν», στις νέες συνθήκες, στην κατασκευή της συμβατικής οικοδομής, αντικαθιστώντας και αναπληρώνοντας τους μικροεργολάβους και τα μικρομεσαία στρώματα που συρρικνώνονται κάτω από την πίεση της ανεργίας, την πτώση της οικοδομικής δραστηριότητας.
- ✓ Είναι βέβαιο ότι αυτή η εξέλιξη, σε συνδυασμό με τα αντεργατικά μέτρα που προωθούνται σήμερα, θα αυξήσει την εκμετάλλευση στους χώρους δουλειάς. Η αύξηση της εκμετάλλευσης θα γεννάει δυσαρέσκεια στους εργαζόμενους που πρέπει να συναντηθεί με τη σχεδιασμένη παρέμβαση των σωματείων για να μετατραπεί σε οργανωμένη πάλη, διεκδίκηση και σύγκρουση με την εργοδοσία.
- ✓ Οι δυνατότητες που γεννιούνται για την παρέμβασή μας δεν περνούν απαρατήρητες από το κεφάλαιο. Τα επόμενα χρόνια θα δυναμώσει η επίθεση απέναντι στο ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα. Θα πάρουν τα μέτρα τους για να εμποδίσουν την επικοινωνία της Ομοσπονδίας, των συνδικάτων, με τους εργαζόμενους, για να βάλουν εμπόδια στην οργάνωση της πάλης. Οι σχεδιασμοί της κυβέρνησης και των επιτελείων του κεφαλαίου για νέο νόμο που θα αφορά τη λειτουργία των σωματείων, το δικαίωμα της απεργίας, εντάσσονται και υπηρετούν αυτό το σκοπό.

② Οι δυνατότητες παρέμβασης και αποτελεσματικότητας πολλαπλασιάζονται όταν στο χώρο δουλειάς καταφέρουμε να συγκροτηθεί ένα είδος οργάνωσης των εργαζομένων. Στο ΜΕΤΡΟ, στην Αθήνα, η οργάνωση των εργαζομένων στο χώρο δουλειάς που καλύπτει όλους τους εργαζόμενους του χώρου βελτίωσε τη συμμετοχή στις κινητοποιήσεις του κλάδου, έφερε ως αποτέλεσμα την υπογραφή επιχειρησιακής σύμβασης εργασίας με αυξήσεις 22% έως 32%, που βελτίωσαν σημαντικά μεροκάματα και μισθούς.

Είναι φανερό, ότι η ύπαρξη οργάνωσης μέσα στους χώρους δουλειάς ανησυχεί την εργοδοσία, την αναγκάζει σε υποχωρήσεις και ελιγμούς προκειμένου να αποφύγει το ανέβασμα των αγώνων και της αντιπαράθεσης. Αυτό βέβαια δεν είναι πάντα έτσι. Η αντίδραση της οξύνεται όταν διαπιστώσει ότι υπάρχουν περιθώρια να διαλύσει την οργάνωση των εργαζομένων κυρίως στη γέννησή της.

Για να οικοδομηθεί οργάνωση μέσα στο χώρο δουλειάς, η παρέμβαση των συνδικάτων απέξω πρέπει να είναι σχεδιασμένη και προετοιμασμένη να αντιμετωπίσει αποφασιστικά την αντίδραση της εργοδοσίας, όταν και με όποιο τρόπο εκδηλωθεί.

Η εργοδοσία ανησυχεί λιγότερο όταν η παρέμβαση γίνεται μόνο απέξω, στα πλαίσια της προπαγάνδισής μας απεργίας κλπ. Στην πλειοψηφία της, στους μεγάλους χώρους δουλειάς, θυσιάζει μια μέρα απεργίας, δεν αντιδρά για να «σβήσει» όποια εστία αντίδρασης πάει να ανάψει στο χώρο. Όταν όμως το σωματείο δράσει συγκεκριμένα, αξιοποιήσει δυνατότητες και πρωτοπόρους εργάτες που δουλεύουν στο χώρο, προχωρώντας στη δημιουργία σωματείου, σωματειακής, απεργιακής επιτροπής, επιτροπής αγώνα, τότε η εργοδοσία παίρνει τα μέτρα της. Ασκή πιέση, εκβιάζει, βάζει εμπόδια. Στο εργοτάξιο του Ιδρύματος Νιάρχου, στην Αθήνα, η συγκρότηση σωματειακής επιτροπής ανησύχησε την εργοδοσία.

Αβίαστα βγαίνει το συμπέρασμα, πως ο προσανατολισμός της παρέμβασής μας πρέπει να είναι η οργάνωση των εργαζομένων στο χώρο δουλειάς, στα μεγάλα εργοτάξια που υπάρχουν και όσα δημιουργηθούν στο μέλλον.

Η πείρα μας δείχνει ότι χρειάζεται στο σχεδιασμό μας να παίρνουμε ορισμένα μέτρα που μας διευκολύνουν να ξεπερνάμε δυσκολίες που βρίσκουμε μπροστά σε αυτή την προσπάθεια:

- ✓ *Αυξάνονται οι δυνατότητες στην παρέμβασή μας όσο πιο έγκαιρα μπορούμε μέσα στο χώρο δουλειάς και οργανώσουμε τον αγώνα για τα προβλήματα που υπάρχουν (μεροκάματο, ασφάλιση, συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας).*
- ✓ *Διευκολύνεται η παρέμβασή μας αν στα συγκεκριμένα εργοτάξια πιάσουν δουλειά συνάδελφοι προετοιμασμένοι να παίξουν πρωταγωνιστικό ρόλο στην οργάνωση της πάλης.*
- ✓ *Είναι προϋπόθεση για στοχευμένη δουλειά και αποτελεσματική παρέμβαση η γνώση με σαφήνεια του αριθμού των εργαζομένων που δουλεύουν στο έργο, η καταγραφή των προβλημάτων και του τόπου κατοικίας τους.*
- ✓ *Είναι σημαντικό να γνωρίζουμε έγκαιρα το χρονοδιάγραμμα υλοποίησης του έργου και άλλες σημαντικές πλευρές που θα μας βοηθήσουν στη σωστή επιλογή των κατάλληλων μορφών πάλης που απαιτεί κάθε φορά η αντιπαράθεση με την εργοδοσία και τους μηχανισμούς της.*
- ✓ *Η παρέμβαση μας ενισχύεται όταν ανοίγουμε όλο το πλαίσιο των ζητημάτων, όταν αξιοποιούμε τις επεξεργασίες που έχουμε ως Ομοσπονδία.*
- ✓ *Η παρέμβασή μας δυσκολεύει όταν μπαίνουν μέσα στο έργο διάφοροι εργολάβοι με τα συνεργεία τους.*

Όλα τα παραπάνω ζητήματα πρέπει να εντάσσονται στο σχεδιασμό με στόχο πως θα οργανωθούν οι εργαζόμενοι στο χώρο δουλειάς. Είναι ζητήματα, που απαιτούν συγκεκριμένη δουλειά και χρέωση και δεν μπορούν να υλοποιηθούν με μία μόνο απόφαση του Δ.Σ. Χρειάζονται επιμονή και συγκεκριμένη στόχευση.

- ③ Αυτή την περίοδο απασχολούνται αρκετοί συνάδελφοι στα 5μηνα προγράμματα σε Δήμους και Περιφέρειες. Μέσα σε αυτούς τους χώρους, όπου τα προβλήματα είναι πολλά με προτεραιότητα το μεροκάματο και την ασφάλιση, βρίσκονται συνάδελφοι με εμπειρία στους αγώνες, στη δράση του συνδικάτου, με πείρα, που μπορούν να συμβάλλουν στην ανάπτυξη των αγώνων, στη συσπείρωση γύρω από τα συνδικάτα και τη ταξική γραμμή της Ομοσπονδίας, του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος. Όμως το στοιχείο της βοήθειας και της καθοδήγησης τους μέσα στους συγκεκριμένους χώρους δουλειάς είναι αδύναμο. Υπάρχει η εσφαλμένη συντεχνιακή αντίληψη, χωρίς να εκφράζεται φανερά, που λέει ότι δεν έχει αξία να σπαταλήσεις δυνάμεις στην παρέμβαση σε αυτούς τους χώρους, ότι κάτι τέτοιο εναπόκειται στην ευθύνη άλλων σωματείων. Η αντίληψη αυτή ενισχύεται και από την πεποίθηση των ίδιων των εργαζομένων στα 5μηνα ότι σε αυτό το χώρο βρίσκονται προσωρινά και όταν επιστρέψουν στον κλάδο θα ασχοληθούν με τις διεκδικήσεις του κλάδου και γενικότερα.

Είναι ευθύνη μας, να βοηθήσουμε να ενοποιηθεί η αντίληψη για τους στόχους των αγώνων σε κάθε χώρο δουλειάς. Να καθοδηγούνται δυνάμεις, ιδιαίτερα δυνάμεις με πείρα στους αγώνες στην κατεύθυνση να συμβάλλουν από οποιοδήποτε τομέα, στη μαζικοποίηση και συσπείρωση, στους συνολικούς αγώνες που δίνει το ταξικό κίνημα.

Τα προβλήματα μπορεί να εκδηλώνονται με διαφορετικές μορφές σε κάθε χώρο, αλλά έχουν τις ίδιες αιτίες που πρέπει να πολεμηθούν, τις ίδιες συνέπειες για τη ζωή των εργαζομένων. Από αυτή την άποψη, ο σχεδιασμός των σωματείων πρέπει να ενισχυθεί για να αξιοποιηθούν δυνατότητες που υπάρχουν.

Βασικό στοιχείο του σχεδιασμού, είναι το ζήτημα της ενημέρωσης των εργαζομένων για τις εξελίξεις στα διάφορα μέτωπα πάλης και πως αυτές επιδρούν στη ζωή τους σήμερα και στο μέλλον. Η ενίσχυση της επιχειρηματολογίας μας και η προβολή των επεξεργασιών μας που απαντούν πως και με ποιόν τρόπο θα αναθερμανθεί η οικοδομική δραστηριότητα. Η ολόπλευρη ενημέρωση των συναδέλφων ανεβάζει το στοιχείο της μαχητικότητας, πείθει για την αναγκαιότητα του οργανωμένου ταξικού αγώνα.

④ Η δουλειά των σωματείων στο ζήτημα της αλληλεγγύης, της στήριξης των ανέργων, μας βοηθάει να βελτιώνουμε την επαφή μας με ένα κομμάτι του κλάδου. Αυτό είναι ένα πλεονέκτημα που πρέπει να αξιοποιήσουμε εξαντλώντας όλες τις δυνατότητες που έχουμε και αξιοποιώντας όλες τις μορφές παρέμβασης. Δεν έχουμε εξαντλήσει όλα τα περιθώρια. Η δουλειά αυτή πρέπει να γίνει συστατικό στοιχείο σταθερής και μόνιμης δράσης σε περισσότερα οικοδομικά σωματεία. Η πείρα δείχνει ότι χρειάζεται να ενισχύσουμε πιο συστηματικά σημαντικές πλευρές αυτής της δουλειάς που θα μας φέρουν πολλαπλάσια αποτελέσματα.

✓ Η αλληλεγγύη δεν είναι φιλανθρωπία ή υποκατάσταση της κρατικής ευθύνης. Η αλληλεγγύη, όπως και όπου εκφράζεται, έχει μαχητικό ταξικό χαρακτήρα και απευθύνεται στους ανέργους, τις λαϊκές οικογένειες των εργατοϋπαλλήλων και των αυτοαπασχολούμενων. Αποτελεί συστατικό στοιχείο της δουλειάς μας και ιδιαίτερα σε περίοδο οξυμένης φτώχειας.

✓ Η αλληλεγγύη δεν παρέχει μόνο βοήθεια, αλλά διαμορφώνει σχέδιο πάλης, οργανώνει και κινητοποιεί κόσμο, διεκδικεί από τον κρατικό μηχανισμό, στέγη για τους άστεγους, φάρμακα, περίθαλψη, τρόφιμα, εμποδίζει το κόσμητο των παροχών νερού, ενέργειας, εμποδίζει και αποτρέπει πλειστηριασμούς κ.ά.

⑤ Η συμμετοχή των οικοδομικών σωματείων στη συγκρότηση, την ενίσχυση και τη δράση των λαϊκών επιτροπών, βοηθάει και γεννάει δυνατότητες να ισχυροποιείται, να δυναμώνει η συμπόρευση με μικρομεσαίους επαγγελματιοβιοτέχνες που αντιμετωπίζουν τα ίδια προβλήματα μέσα στον κλάδο και συνολικότερα.

Οι Λαϊκές επιτροπές είναι η έκφραση της κοινωνικής συμμαχίας σε επίπεδο συνοικίας. Ασχολούνται με όλα τα ζητήματα, όχι μόνο με την επανασύνδεση του ρεύματος, αλλά και γιατί είναι ακριβό. Γιατί ενώ με τη χρήση των Αιολικών πάρκων και της ηλιακής ενέργειας έχουμε φθηνότερο ρεύμα, οι λαϊκές οικογένειες καλούνται τον άλλο μήνα να το πληρώσουν 35 – 40% ακριβότερα.

Ασχολούνται με τον άνεργο, που δεν μπορεί να πάρει φάρμακα, να πάει στο νοσοκομείο, συγχρόνως όμως, ανοίγουν το ζήτημα της δωρεάν υγείας και συσπειρώνουν δυνάμεις.

Ενδιαφέρονται για τα παιδιά, που υποσιτίζονται, που δεν μπορούν οι γονείς να τα πάνε στον παιδικό σταθμό, συγχρόνως όμως κουβεντιάζουν και συσπειρώνουν δυνάμεις γύρω από τη δημόσια δωρεάν παιδεία.

Εμποδίζουν να βγάλει η τράπεζα στο σφυρί το σπίτι του μεροκαματιάρη, συγχρόνως όμως, ανοίγουν το ζήτημα της λαϊκής κατοικίας, του Ενιαίου δημόσιου

κατασκευαστικού φορέα, τεκμηριώνουν γιατί η κατοικία είναι δικαίωμα και όχι εμπόρευμα.

Τέτοια δράση θέλουμε, που από τη μια θα συσπειρώνει και θα κινητοποιεί δυνάμεις, θα αποκαλύπτει τις τεράστιες ευθύνες των πολιτικών του κεφαλαίου και συγχρόνως θα ξεδοντιάζει την προπαγάνδα των ΜΚΟ, των εκκλησιών, των Λάτσηδων και άλλων ερπετών του κεφαλαίου, που αφού λιώνουν τους εργάτες, τους ρουφάνε το αίμα, το ρίχνουν και στη φιλανθρωπία.

Όσο οξύνεται η φτώχεια και η εξαθλίωση, τόσο θα ανθίζουν οι δομές, τύπου *κοινωνικά παντοπωλεία, συσσίτια, κοινωνικά υπνωτήρια, κοινωνικά ιατρεία, κοινωνικά φαρμακεία, κοινωνικά φροντιστήρια κ.ά.*

Όλα αυτά ένα στόχο έχουν, να βγάλουν λάδι το σύστημα, να απενοχοποιήσουν την καπιταλιστική ανάπτυξη, να αποκρύψουν τις ευθύνες και τις επιλογές των κυβερνήσεων. Να αποκρύψουν ότι τα βάρβαρα αντεργατικά, αντιλαϊκά μέτρα που όλοι μαζί συμφώνησαν, σπρώχνουν μαζικά λαϊκό κόσμο στην εξαθλίωση και αρκετές χιλιάδες στην αυτοκτονία.

Τέλος, στοχεύουν να αποκρύψουν ότι υπάρχει άλλος δρόμος ανάπτυξης, που θα εξαφανίσει τη φτώχεια, την ανεργία. Αυτός ο δρόμος προϋποθέτει κατάργηση του κέρδους, δηλαδή την κατάργηση ενός συστήματος που ζει και θρέφεται από το αίμα του λαού.

Συνάδελφοι,

Όλες αυτές οι πλευρές, που αναδείξαμε, δείχνουν ότι υπάρχουν δυνατότητες. Δεν υποτιμάμε τις δυσκολίες που έχουμε διαπιστώσει, αλλά κρίνουμε ότι δεν ωφελεί η στείρα αναπαραγωγή τους, που χωρίς να το θέλουμε, μπορεί να οδηγή στην δικαιολόγηση της άποψης ότι «δεν γίνεται τίποτα». Η αξιοποίηση των δυνατοτήτων διαψεύδει αυτή την άποψη.

Είναι φανερό, λοιπόν ότι υπάρχουν θετικά αποτελέσματα όταν καταφέρνουμε να εξασφαλίζουμε σταθερή παρέμβαση, όταν αποκτάμε γνώση για το τι συμβαίνει στους χώρους δουλειάς, εκεί που κατοικούν οι συνάδελφοι, όταν δουλεύουμε με σχέδιο (π.χ. ανάκληση απολύσεων στην Άρτα, καταβολή δεδουλευμένων σε πολλά εργοτάξια).

Τα θετικά παραδείγματα δείχνουν το δρόμο για ανάκαμψη στη δράση συνολικά των οικοδομικών σωματείων και ανάπτυξη ισχυρών δεσμών με τους οικοδόμους και τους άλλους εργαζόμενους.

Οι οικοδόμοι δεν εξαφανίστηκαν επειδή η ανεργία αγκάλιασε όλο τον κλάδο. Συνεχίζουν να υπάρχουν. Μπορεί να υποαπασχολούνται σε άλλους κλάδους, όμως συνεχίζουν να είναι οικοδόμοι, να έχουν πίσω τους χρόνια δουλειάς που αντικειμενικά καθορίζουν π.χ. με ποιο τρόπο θα βγουν στη σύνταξη. Αυτό σημαίνει ότι δεν έχουν εγκαταλείψει τον κλάδο επειδή είναι άνεργοι.

Σήμερα, πρέπει να αλλάξουμε κατεύθυνση στον τρόπο δουλειάς για να πιάσουμε επαφή με τους οικοδόμους, για να ενισχυθούν οι δεσμοί. Τα προηγούμενα χρόνια ο οικοδόμος έρχονταν στα σωματεία. Σήμερα, πρέπει να πάμε εμείς να τον βρούμε στο χώρο δουλειάς, στο χώρο που ζει και αναπτύσσει τις κοινωνικές του δραστηριότητες μαζί με την οικογένεια του. Να ανοίξουμε όλα τα προβλήματα που τον απασχολούν. Η κατεύθυνση αυτή στον τρόπο δουλειάς να διαπεράσει ως κόκκινη γραμμή τη λειτουργία και τη δράση των σωματείων μας, για να αποκομίσουμε θετικά αποτελέσματα.

Ο άξονας παρέμβασης και επιχειρηματολογίας πάνω στα βασικά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε

Συνάδελφοι,

Μπροστά μας έχουμε σκληρή αναμέτρηση με το κεφάλαιο και τα στηρίγματά του σε πολιτικό και συνδικαλιστικό επίπεδο. Η επίθεση θα συνεχιστεί. Οι σχεδιασμοί για να μπουν εμπόδια στην συνδικαλιστική δράση, τις απεργίες, τους αγώνες των εργαζομένων με το νομοσχέδιο που ετοιμάζει η κυβέρνηση επιβεβαιώνουν ότι μπροστά μας έχουμε σκληρή αναμέτρηση.

Η παρέμβαση της Ομοσπονδίας, των σωματείων που βρίσκονται στη δύναμή της, πρέπει να επικεντρωθεί σε ορισμένους βασικούς άξονες που θα οξύνουν την αντιπαράθεση με την πολιτική του κεφαλαίου, την επιχειρηματολογία του, θα δυναμώνουν την πίεση του κινήματος για λύσεις ανακούφισης, για παρεμπόδιση της αντιλαϊκής πολιτικής και των αντεργατικών μέτρων, θα δημιουργούν προϋποθέσεις απόσπασης εργαζομένων από τη γραμμή του κυβερνητικού, εργοδοτικού συνδικαλισμού, θα ενισχύουν τον ταξικό προσανατολισμό του κινήματος και των αγώνων.

● Τα βασικά σημεία όξυνσης της αντιπαράθεσης με το κεφάλαιο και την επιχειρηματολογία του είναι:

- ✓ *Τα μνημόνια, η αντεργατική πολιτική, τα αντιλαϊκά μέτρα δεν είναι προσωρινά, δεν οδηγούν στο ξεπέρασμα των προβλημάτων των εργαζομένων. Είναι μέτρα, που έχει*

ανάγκη η καπιταλιστική οικονομία, για να ξεπεραστεί η κρίση προς όφελος του κεφαλαίου, για να εξασφαλιστεί πάμφθηνη εργατική δύναμη και ευνοϊκές συνθήκες για να φουσκώσουν τις τσέπες τους με κέρδη οι μεγαλοεργολάβοι, οι μονοπωλιακοί όμιλοι. Ό,τι ακριβώς πέτυχαν οι μεγαλοεργολάβοι σε συνθήκες κρίσης με νέα συμβόλαια εκατομμυρίων ευρώ για τα δημόσια έργα και ξαναπέτυχαν μόλις πριν λίγο καιρό εξασφαλίζοντας ακόμη 330 εκατ. ευρώ για να προχωρήσουν τα μεγάλα έργα.

Η επανεκκίνηση της καπιταλιστικής μηχανής θα βρει τους οικοδόμους πάλι με μεγάλα ποσοστά ανεργίας, με μεροκάματα 30 ευρώ. Θα τους βρει χωρίς ασφάλιση για σύνταξη, όπως συμβαίνει τώρα με την αθλιότητα των 5μηνων προγραμμάτων απασχόλησης.

- ✓ *Η θεωρία των «ισοδύναμων», των «παράλληλων» προγραμμάτων, είναι εργαλείο εξαπάτησης των εργαζομένων για να καλλιεργηθεί η παθητική αναμονή για καλύτερες μέρες. Είναι εργαλείο για να βάλει φρένο στους αγώνες και τη ριζοσπαστικοποίηση των εργαζομένων.*

Τα ισοδύναμα αν βρεθούν θα τα πληρώσουν πάλι οι εργαζόμενοι.

Τα ισοδύναμα, όποια κι αν είναι, δεν επαναφέρουν τις απώλειες που έχουμε, δεν επαναφέρουν τα όρια ηλικίας και το ύψος των συντάξεων στα προ κρίσης επίπεδα, δεν επαναφέρουν τα μεροκάματα.

Η θεωρία των «ισοδύναμων» δεν απαντάει στις αυξημένες ανάγκες μας. Αντίθετα, επιχειρεί να περιορίσει τις ανάγκες μας στα όρια των συμφερόντων του κεφαλαίου.

- ✓ *Η σταθερότητα, που επιδιώκει η σημερινή κυβέρνηση, όπως οι προηγούμενες, είναι όρος για να εξασφαλίσουν την προώθηση των μέτρων, για να κάνουν τη βρώμικη δουλειά για τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Αυτή η σταθερότητα δε συνδέεται με σταθερή δουλειά, με μεροκάματα που να ανταποκρίνονται στις ανάγκες μας. Οι εκλογές που έγιναν είχαν βασικό στόχο να εξασφαλίσουν στην κυβέρνηση, στα κόμματα του ευρωμονόδρομου, της καπιταλιστικής διαχείρισης, προϋποθέσεις για τη χειραγώγηση του λαού.*

- **Να δουλέψουμε με τις επεξεργασίες μας στην κατεύθυνση της ενίσχυσης της συμμαχίας με τους μικρομεσαίους ΕΒΕ στις κατασκευές για ένα δρόμο ανάπτυξης που έχουν ανάγκη οι οικοδόμοι, οι εργαζόμενοι στις κατασκευές, οι άνεργοι του κλάδου.**

Σήμερα, χιλιάδες συνάδελφοι είναι άνεργοι παρόλο που υπάρχουν αποδεδειγμένα τεράστιες ανάγκες για αντιπλημμυρικά έργα, αντισεισμική θωράκιση, έργα υποδομής σε αθλητικούς χώρους, παιδικούς σταθμούς, για λαϊκή κατοικία. Στα σημερινά πλαίσια, αυτές οι

ανάγκες μένουν ανικανοποίητες, οι οικοδόμοι χωρίς δουλειά και αυτό γιατί μπαίνουν εμπόδια τα συμφέροντα του κεφαλαίου.

Η ανάπτυξη προς όφελος των λαϊκών αναγκών στα πλαίσια της οργάνωσης της κοινωνίας και της οικονομίας με επίκεντρο αποκλειστικά αυτή την κατεύθυνση είναι η απάντηση στα ερωτήματα πως θα αντιμετωπιστεί η ανεργία, πως θα καλυφθούν οι λαϊκές ανάγκες.

Η δημιουργία ενός Ενιαίου φορέα Κατασκευών στα πλαίσια αυτού του δρόμου ανάπτυξης θα αξιοποιήσει όλο το εργατικό δυναμικό, τις δυνατότητες που υπάρχουν για να εξασφαλίσει αυτή την προοπτική.

- **Οργάνωση του κλάδου σε γραμμή σύγκρουσης με τη στρατηγική του κεφαλαίου και τις δυνάμεις που τη στηρίζουν και την προωθούν.**

Σήμερα, υπάρχει τεράστια πείρα για το ρόλο και τη βοήθεια που έδωσε ο κυβερνητικός και εργοδοτικός συνδικαλισμός, παλιός και νέος, στην υλοποίηση της αντιλαϊκής πολιτικής.

Έβαλε εμπόδια στους αγώνες και τη ριζοσπαστικοποίηση των εργαζομένων. Προώθησε και στήριξε την επιχειρηματολογία και τη στρατηγική του κεφαλαίου. *Για παράδειγμα*, το καλοκαίρι με αφορμή το δημοψήφισμα της κυβέρνησης και το παραπλανητικό ερώτημα, με το ποια εκδοχή των μνημονίων (της κυβέρνησης ή της τρόικας) θα συμφωνήσει ο λαός, η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ καλούσε σε στήριξη και αποδοχή της πρότασης της τρόικας στο όνομα της διασφάλισης του ευρωμονόδρομου και ο νέος κυβερνητικός συνδικαλισμός καλούσε τους εργαζόμενους να γίνουν κλακαδόροι και υποστηρικτές της κυβερνητικής πρότασης, πραγματοποιώντας συγκεντρώσεις που τις διάνθιζε με συνθήματα περί «κατοχής», «Γερμανικής κυριαρχίας στην ΕΕ» ως την αιτία για την άσκηση της αντεργατικής πολιτικής. Σε αυτό το πλαίσιο καλούσε το λαό να στοιχηθεί πίσω από τη γραμμή άλλων καπιταλιστικών κρατών (Γαλλία) που τις παρουσίαζε ως τον «καλό Σαμαρείτη». Και οι δύο εκδοχές, που προωθούσαν αντίστοιχα ο παλιός και ο νέος κυβερνητικός συνδικαλισμός, συγκλίνανε στη στήριξη των στρατηγικών συμφερόντων του κεφαλαίου.

Όλοι αυτοί δεν μπορούν να οργανώσουν την πάλη των εργαζομένων γιατί είναι σε αντίθετη γραμμή με τα συμφέροντά τους.

Γιατί καλλιεργούν και ενισχύουν μέσα στην εργατική τάξη την επιχειρηματολογία και τους στόχους του κεφαλαίου, ενισχύουν τις λογικές της επιχειρηματικότητας, της ανταγωνιστικότητας ως φάρμακο για τα προβλήματα των εργαζομένων.

Γιατί είναι θιασώτες της λογικής που λέει ότι «*αν πάει καλά η επιχείρηση θα κερδίσουν και οι εργάτες*», αποκρύπτοντας ότι οι έννοιες της ανταγωνιστικότητας, επιχειρηματικότητας, η ανάπτυξη με σκοπό το κέρδος, συνοδεύονται με απολύσεις, μειώσεις μισθών, στραγγαλισμό των δικαιωμάτων της εργατικής τάξης.

Έχει ευθύνη ο κυβερνητικός - εργοδοτικός συνδικαλισμός για το γεγονός ότι η εργατική τάξη βρέθηκε αποδυναμωμένη στην επίθεση του κεφαλαίου που εκδηλώθηκε στην περίοδο της ανάπτυξης και επιταχύνθηκε στην κρίση.

Η πείρα αυτή που έχουν σήμερα οι εργαζόμενοι αν συναντηθεί με τη γραμμή του ταξικού κινήματος μπορεί να δώσει ώθηση στους αγώνες.

Ο προβληματισμός, που αναπτύσσεται σε εργαζόμενους, σε πρωτοβάθμια σωματεία, σε συνδικαλιστές, που μέχρι χθες στήριζαν τη γραμμή που προωθούσε η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ και σήμερα αντιλαμβάνονται ότι κάτι πρέπει να γίνει για να ενισχυθεί η πάλη της εργατικής τάξης, δεν πρέπει να μείνει ανολοκλήρωτος. Η παρέμβαση των σωματείων μας πρέπει να βοηθήσει ώστε αυτός προβληματισμός να πάρει στοιχεία ενεργητικής συμπόρευσης με τη γραμμή και το πλαίσιο πάλης του ταξικού κινήματος που συσπειρώνεται στο ΠΑΜΕ. Να μην εγκλωβιστεί στα δόκανα του νέου κυβερνητικού – εργοδοτικού συνδικαλισμού, παλιών αυταπατών που προωθούνται από διάφορες πολιτικές συνδικαλιστικές δυνάμεις, που δρουν κάτω από το μανδύα των κούφινων επιχειρημάτων που γνωρίσαμε στα κινήματα των αγανακτισμένων, των πλατειών, στα ιδεολογήματα «περί κατοχής» της χώρας μας, «ευρώ ή δραχμής», που στην ουσία αθρώνουν το κεφάλαιο, στοιχίζοντας την εργατική τάξη και το κίνημά της πίσω από τα συμφέροντα τμημάτων του κεφαλαίου.

Από αυτή την άποψη, απαιτείται ειδικό σχέδιο προσέγγισης, παρέμβασης, αξιοποίησης, διεύρυνσης με επίκεντρο το χώρο ευθύνης που απευθυνόμαστε.

Η παρέμβασή μας να φωτίζει και να ενισχύει την ενότητα του κλάδου, της εργατικής τάξης συνολικά, σε ταξική κατεύθυνση και να αποδομεί την «ενότητα» που επικαλείται ο κυβερνητικός – εργοδοτικός συνδικαλισμός. Την ενότητα, για την οποία χύνουν τόνους μελάνι και δακρύων οι «γραφίδες» της αστικής τάξης. Την ενότητα, δηλαδή, που οδηγεί την εργατική τάξη στην αγκαλιά του κεφαλαίου και τους εργατικούς αγώνες στον αφοπλισμό.

Μέτωπα πάλης

A. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ

Η Κοινωνική Ασφάλιση (Κ.Α) συνδέεται με όλους τους όρους ζωής της εργατικής τάξης. Δεν αφορά μόνο τη σύνταξη. Είναι οι παροχές στην υγεία – πρόνοια, στη νοσοκομειακή περίθαλψη, τα φάρμακα. Συνδέεται με τα επιδόματα ασθενείας, τα εμβόλια των παιδιών μας, την ασφαλιστική κάλυψη των οικογενειών μας.

Η επίθεση απέναντι στην Κ.Α είναι διαχρονική και αφήνει τα σημάδια της σε όλους τους ασφαλισμένους. Δεν εξαιρεί κανέναν, παρά τις διακηρύξεις των εκάστοτε κυβερνήσεων που

αξιοποιούν την ταχτική του «διαίρει και βασίλευε» για να καλλιεργήσουν εφησυχασμό απέναντι σε κλάδους και τμήματα εργαζομένων. Οι όποιες «εξαιρέσεις» από την εφαρμογή του αντεργατικού οπλοστασίου έχουν προσωρινό χαρακτήρα.

Η αύξηση των ορίων ηλικίας κατά 2 χρόνια σε όλους τους οικοδόμους, το 2012, με το νόμο Βρούτση ήρθε μετά την «εξαιρέση» που προέβλεπε ο νόμος Λοβέρδου, το 2010.

Το ζήτημα της Κ.Α δεν πρόκειται να κλείσει. Είναι πεδίο διαρκούς αντιπαράθεσης με το κεφάλαιο και τις κυβερνήσεις του. ***Οι νέοι σχεδιασμοί για την Κ.Α. περιλαμβάνουν:***

- Την παραπέρα μείωση των συντάξεων με νέο τρόπο υπολογισμού, όπως προωθείται με το νέο νομοσχέδιο της κυβέρνησης.
- Το χτύπημα των Βαρέων και ανθυγιεινών με αποχαρακτηρισμό επαγγελματών που οδηγούν σε αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης.
- Την παραπέρα περικοπή παροχών υγείας-πρόνοιας.
- Την μετατροπή της Κ.Α. σε ατομική υπόθεση.

Τα αντεργατικά – αντιλαϊκά μέτρα στοχεύουν:

- ✓ Να απαλλάξουν το κεφάλαιο από την υποχρέωση της Κ.Α. Ο αποχαρακτηρισμός, για παράδειγμα, ειδικοτήτων και κλάδων που είναι στα ΒΑΕ πέρα από τις συνέπειες στα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης απαλλάσσει το κεφάλαιο, τους μεγαλοεργοδότες του κλάδου από το επασφάλιστρο (3,15%) δηλαδή αυτό να μένει στη τσέπη του ως ζεστό χρήμα.
- ✓ Να ανοίξουν νέους δρόμους κερδοφορίας στον τομέα της ασφάλισης, της υγείας-πρόνοιας, στην επιχειρηματική δράση των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιριών. Δεν είναι τυχαίο, ότι λανσάρονται ως λύσεις για την εξασφάλιση σύνταξης τα διάφορα συμβόλαια στις ασφαλιστικές εταιρίες. Ούτε τυχαίο είναι ότι η υποβάθμιση των δημόσιων νοσοκομείων, των σταθμών υγείας, η μεγάλη ταλαιπωρία για να κάνει κάποιος απλές ιατρικές εξετάσεις, οδηγεί τους ασφαλισμένους στις ιδιωτικές διαγνωστικές μονάδες και νοσοκομεία.
- ✓ Να αποκτήσει το κράτος, μέσα από τις περικοπές στις συντάξεις και τις διάφορες παροχές, μεγαλύτερες δυνατότητες χρηματοδότησης της καπιταλιστικής οικονομίας και των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων.

Με βάση τα παραπάνω, ενισχύεται η εκτίμησή μας ότι το ζήτημα της Κ.Α είναι ζήτημα ταξικό, πολιτικό και όχι οικονομικό. Η κατάσταση των ταμείων δεν είναι ευθύνη των ασφαλισμένων, που πληρώνουν για χρόνια τις εισφορές τους. Ούτε είναι ευθύνη των ασφαλισμένων η ανεργία, τα χαμηλά μεροκάματα, οι ελαστικές μορφές εργασίας, που νομοθετήθηκαν αυτά τα χρόνια και έχουν συνέπειες στα ταμεία.

Δεν ευθύνονται οι ασφαλισμένοι που υπάρχει και διογκώνεται η εισφοροδιαφυγή, το κλέψιμο της ασφάλισης, οι χαριστικές ρυθμίσεις και απαλλαγές της μεγαλοεργοδοσίας από βεβαιωμένες οφειλές.

Όλα τα μέτρα είναι ενταγμένα στο να υπηρετήσουν τα συμφέροντα του κεφαλαίου, να διασφαλίσουν σε περίοδο κρίσης και να μεγαλώσουν στην περίοδο της ανάκαμψης την κερδοφορία του.

Κατά συνέπεια, το ζήτημα της Κ.Α είναι σταθερό μέτωπο πάλης, δεν βρίσκεται στο επίκεντρο μόνο μπροστά από μια αντιασφαλιστική επίθεση. Η ανάπτυξη αγώνα για αυτό το θέμα προϋποθέτει την ενημέρωση του κλάδου, την εξειδίκευση των συνεπειών στον κλάδο, το πλαίσιο των αιτημάτων και την ενίσχυση της επιχειρηματολογίας, παίρνοντας υπόψη τις εξελίξεις. Η εξειδίκευση των συνεπειών στον κλάδο είναι απαραίτητη, όχι για να ενισχύσουμε κάποια συντεχνιακή αντίληψη, για να δείξουμε ότι είμαστε περισσότερο θιγμένοι από τους υπόλοιπους εργαζόμενους, αλλά για να ενισχυθεί η κινητοποίηση του κλάδου που θα συμβάλλει συνολικά στους αγώνες όλων των εργαζομένων. Για να δείξουμε ότι κανείς δεν μένει έξω από την επίθεση και έχει ευθύνη να δώσει απάντηση, ενισχύοντας τους αγώνες και το ταξικό προσανατολισμό.

Γι' αυτό το λόγο, προτείνεται η νέα Διοίκηση να προετοιμάσει το επόμενο Γενικό Συμβούλιο με αποκλειστικό θέμα το ζήτημα της Κ.Α από την σκοπιά των αναγκών των εργαζομένων του κλάδου. Η εισήγηση, οι παρεμβάσεις στο Γενικό Συμβούλιο, να αποτελέσουν υλικά για τη βοήθεια στη δράση των σωματείων - μελών της Ομοσπονδίας μας.

B. ΑΝΕΡΓΙΑ

Τα δεδομένα που έχουμε δείχνουν ότι το πρόβλημα της ανεργίας θα απασχολεί τον κλάδο για πολλά χρόνια. Η κυβερνητική πολιτική πάνω στο συγκεκριμένο θέμα καθορίζεται από τις απαιτήσεις του κεφαλαίου για να έχει στην διάθεσή του φθηνή εργατική δύναμη που θα απασχολεί ένα κομμάτι της σύμφωνα με τις ανάγκες του κάθε περίοδο.

Είναι αναγκαίο να οργανωθεί το μέτωπο των αγώνων με επίκεντρο την ανεργία, την προστασία των ανέργων.

Οι αγώνες για προστασία των ανέργων, η κοινωνική συμμαχία στις κατασκευές και η κλιμάκωση της πάλης

⇒ Οι επεξεργασίες της Ομοσπονδίας μπορούν να συμβάλλουν προς αυτή την κατεύθυνση. Η ορθότητά τους επιβεβαιώνεται από την ίδια τη ζωή. Το πλαίσιο πάλης που έχουμε

μπορεί να δημιουργήσει συνθήκες συντονισμού της πάλης με εργαζόμενους και αυτοαπασχολούμενους που βιώνουν τα ίδια προβλήματα από την ανεργία και δραστηριοποιούνται στο χώρο των κατασκευών και σε κλάδους που σχετίζονται με τις κατασκευές.

Η πάλη για ανακούφιση των ανέργων σε συνδυασμό με την διεκδίκηση μέτρων για την αναθέρμανση της οικοδομικής δραστηριότητας με επίκεντρο τις λαϊκές ανάγκες απαντάει στα άμεσα προβλήματα, αλλά και στην προοπτική που έχουμε ανάγκη. Βοηθάει στη συσπείρωση και την κινητοποίηση δυνάμεων. Στο δυνάμωμα της πίεσης, της διεκδίκησης μέτρων ανακούφισης απέναντι στους αρμόδιους κυβερνητικούς φορείς.

Η ιστορική πείρα του κλάδου μας επιβεβαιώνει την ανάγκη να οργανώσουμε με σταθερότητα την πάλη για την ανεργία και τους ανέργους. Είναι οδηγός για το πώς πρέπει να δουλέψουμε στις σημερινές συνθήκες μεγάλης ανεργίας. Αξίζει να αναφέρουμε τα εξής ιστορικά στοιχεία σχετικά με τους αγώνες των ανέργων του κλάδου:

- Το 1933 το κίνημα των ανέργων του κλάδου δυναμώνει και επεκτείνεται. Το πρώτο 4μηνο του 1933 έγιναν πάνω από 150 εκδηλώσεις με συμμετοχή 40.000 συναδέλφων.
- Την ίδια χρονιά, το τρίμηνο Οκτώβρη – Νοέμβρη – Δεκέμβρη έγιναν παραπάνω από 100 κινητοποιήσεις που συμμετείχαν περίπου 20.000.
- Το Γενάρη του 1933, 800 οικοδόμοι βρέθηκαν στο υπουργείο διεκδικώντας μέτρα ανακούφισης.
- Στην Καβάλα ανάγκασαν το Δήμο να προσλάβει 1.000 εργάτες, αλλά δεν έμειναν μόνο σε αυτή την νίκη. Ο Δήμος αξιοποιώντας την ανεργία επιχείρησε να τους πληρώσει με μισό μεροκάματο. Με την καθοδήγηση της Ομοσπονδίας αγωνίστηκαν και πέτυχαν την καταβολή ολόκληρου του μεροκάματου.
- Οι κινητοποιήσεις των ανέργων σε πολλές περιπτώσεις είχαν αποτέλεσμα την απόσπαση επιδομάτων.

Όλα αυτά δείχνουν και απαντάνε γιατί πρέπει να επιμείνουμε σε αυτό το ζήτημα και να μη συμβιβαστούμε με τις δυσκολίες που υπάρχουν για να οργανωθεί αυτή η πάλη.

⇒ Επίσης, ο συντονισμός της πάλης με αυτοαπασχολούμενους μπορεί να δώσει μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα στην πάλη με επίκεντρο τα ζητήματα της ανεργίας. Δεν κρύβουμε τις δυσκολίες για να επιτευχθεί αυτός ο στόχος. Η προσπάθεια, που ξεκινήσαμε τα προηγούμενα χρόνια σε αυτή την κατεύθυνση, δεν υποστηρίχτηκε με επάρκεια. Μπροστά στις δυσκολίες που απαιτούσαν πιο σύνθετη, μεθοδική δουλειά, δεν καταφέραμε να ανταποκριθούμε. Αυτό δε σημαίνει ότι πρέπει να εγκαταλείψουμε την

προσπάθεια. Το αντίθετο, πρέπει να γίνει. Πατώντας πάνω στην όποια πείρα έχουμε αποκομίσει, να σχεδιάσουμε ορισμένα βήματα:

- *Να επικαιροποιηθεί το κοινό πλαίσιο πάλης και αιτημάτων.*
- *Να παρθούν κοινές πρωτοβουλίες και παρεμβάσεις στα αρμόδια υπουργεία, να ενισχυθεί η πίεση για λύσεις στο πλαίσιο των προτάσεων και των αιτημάτων μας.*
- *Να αποκτήσουμε καλύτερη γνώση των προβλημάτων και το πώς αυτά εκφράζονται στους αυτοαπασχολούμενους και τους εργαζόμενους.*
- *Να δείξουμε καλύτερα την ανάγκη συντονισμού της πάλης με όμορους κλάδους των κατασκευών. Για παράδειγμα, η κρίση στις κατασκευές έπληξε τους εργαζόμενους και αυτοαπασχολούμενους στον κλάδο του μετάλλου, τις χαλυβουργίες, χτύπησε τον κλάδο παραγωγής μπετόν και εξόρυξης πρώτων υλών. Χρειάζεται να προσπαθήσουμε να πιάσουμε επαφή με αυτούς τους κλάδους. να δουλέψουμε για την ενοποίηση της αντίληψης για την προοπτική που έχουμε ανάγκη.*

Γ. ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ (ΣΣΕ)

Το ζήτημα της επαναφοράς και υπογραφής της κλαδικής ΣΣΕ στα όρια του 2009 και της επαναφοράς του κατώτερου μισθού της ΕΓΣΣΕ στα 751 ευρώ, είναι κομβικής σημασίας για τον κλάδο και γενικότερα.

Οι δημαγωγικές υποσχέσεις της κυβέρνησης, για την επαναφορά μόνο του κατώτερου μισθού της ΕΓΣΣΕ και όχι των κλαδικών συμβάσεων εργασίας, εξανεμίστηκαν μετεκλογικά **στο θολό μέλλον και σύμφωνα με τις αντοχές της οικονομίας**, τις διαθέσεις των βιομηχάνων και της μεγαλοεργοδοσίας στις συλλογικές διαπραγματεύσεις.

Επιβεβαιώνεται η θέση της Ομοσπονδίας και του ταξικού κινήματος, ότι η μάχη για καλύτερους μισθούς και μεροκάματα περνάει μέσα από τον οργανωμένο, ταξικό, μαζικό αγώνα των εργαζομένων και δεν είναι αποτέλεσμα διακηρύξεων, υποσχέσεων των εκάστοτε δυνάμεων που διεκδικούν την άνοδο στο τιμόνι της διακυβέρνησης.

Επιβεβαιώνεται και από τη στάση των εργοδοτών, που προκλητικά αρνούνται επί 6 χρόνια την υπογραφή ΣΣΕ και αντιπροτείνουν συμβάσεις με κατώτερο μισθό 586 ευρώ. Αξιοποιούν την ανεργία, τα επιδοτούμενα προγράμματα του ΟΑΕΔ, επικαλούνται το νομικό οπλοστάσιο που έχουν στα χέρια τους και εκβιάζουν για όλο και μικρότερα μεροκάματα. Αν δε νοιώσουν πίεση, αντίσταση μέσα στους χώρους δουλειάς, δεν πρόκειται να ανησυχήσουν, ούτε να αναγκαστούν σε υποχωρήσεις που θα ανακουφίζουν την κατάσταση.

- Η προετοιμασία και η διεκδίκηση καλύτερων όρων δουλειάς πρώτα απ' όλα κρίνεται μέσα στους χώρους δουλειάς. Στο βαθμό συσπείρωσης γύρω από την πρόταση που

καταθέτει η Ομοσπονδία στους εργαζόμενους και αυτή η πρόταση μετουσιώνεται σε συγκεκριμένη πάλη και αντιπαράθεση με την εργοδοσία.

Στο βαθμό που θα καταφέρνουμε να συσπειρώσουμε δυνάμεις στους χώρους δουλειάς γύρω από το πλαίσιο πάλης, θα δημιουργούμε καλύτερους όρους στις διαπραγματεύσεις με τις εργοδοτικές οργανώσεις, θα ασκούμε μεγαλύτερη πίεση.

Εδώ πρέπει να επικεντρώσουμε με ιεράρχηση τους μεγάλους χώρους δουλειάς στους οδικούς άξονες. Αυτή πρέπει να είναι η βασική μας προσπάθεια που είναι ενταγμένη μέσα στη συνολική πάλη και τις διαπραγματεύσεις με τους εργοδότες.

Το βασικό σχέδιο για τις ΣΣΕ, που υπογράφει η Ομοσπονδία, αφορά την επαναφορά στα επίπεδα του 2009, την ανάκτηση των απωλειών που είχαμε αυτά τα χρόνια.

Στο σχεδιασμό μας εντάσσεται η ενημέρωση και η κινητοποίηση του κλάδου για το πλαίσιο πάλης. **Μπορούμε να ορίσουμε τρίμηνο πλατιάς δράσης για τις ΣΣΕ, την Κοινωνική Ασφάλιση και την Ανεργία μέχρι την Πρωτομαγιά.**

Δ. ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΚΑΤΑΙΓΙΔΑΣ – ΤΩΝ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΩΝ ΤΩΝ ΣΠΙΤΙΩΝ ΛΑΪΚΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ

Η φορεπιδρομή απέναντι στο λαϊκό εισόδημα, που έχει εξανεμισθεί από την εφαρμογή της σκληρής αντιλαϊκής πολιτικής, θα φέρει χιλιάδες εργατικές οικογένειες μπροστά στον κίνδυνο να χάσουν το σπίτι τους από τις τράπεζες και τα χρέη.

Η αντιμετώπιση αυτού του θέματος δεν μπορεί να γίνει ατομικά από τον καθένα που βρίσκεται μπροστά στο πρόβλημα. Προϋποθέτει την προετοιμασία για την περιφρούρηση της λαϊκής κατοικίας με όρους μαζικούς, κατά κλάδο, περιοχή και γειτονιά.

Αυτό πραχτικά σημαίνει, ότι από τώρα πρέπει να αναλάβουμε πρωτοβουλίες οργάνωσης αυτού του αγώνα. Να δείξουμε ότι τα σωματεία είναι το αποκούμπι και το όπλο να αποκρουστούν τέτοιοι σχεδιασμοί.

Να ξεκινήσουμε ενημέρωση και να αποκτηθεί γνώση τουλάχιστον στα μέλη των σωματείων που αντιμετωπίζουν τέτοιου είδους κίνδυνο. Να απευθυνθούμε με ανακοίνωση στους οικοδόμους, τους εργαζόμενους στις κατασκευές, τους άνεργους, τους αυτοαπασχολούμενους και από κοινού να σχεδιάσουμε τις ενέργειές μας.

Δεν μπορούμε να δεχτούμε ούτε ένα σπίτι εργάτη να καταλήξει στα χέρια τραπεζίτη, ούτε να δεχτούμε να ζει στην εξαθλίωση η οικογένειά του, χωρίς ρεύμα, νερό, επειδή οι αρμόδιες υπηρεσίες επέβαλαν την διακοπή τους. Η παρέμβασή μας, μαζί με τους οικοδόμους, τις οικογένειές τους, πρέπει να είναι άμεση, αποφασιστική και δυναμική. Σε αυτή την κατεύθυνση πρέπει να προετοιμάσουμε τον κλάδο.

Να κατανοηθεί βαθιά ότι δύναμη του σωματείου, του οργανωμένου αγώνα, δεν είναι μόνο ο προσανατολισμός του σωματείου, οι πρωτοβουλίες του Δ.Σ, η συμφωνία και αποδοχή από πλευράς των εργαζομένων της γραμμής του, αλλά και η ενεργητική συμμετοχή των ίδιων των εργαζομένων που είναι απαραίτητο να εκφράζεται και να δυναμώνει σε όλα τα επίπεδα.

Είναι επείγουσα ανάγκη να αντιμετωπιστούν πλειστηριασμοί και κατασχέσεις, όμως αυτό από μόνο του δεν απαντάει στο συνολικότερο ζήτημα της στέγης. Η πάλη ενάντια στους πλειστηριασμούς πρέπει να συνδυάζει την προβολή της θέσης μας για την κατοικία, το δρόμο, τις προϋποθέσεις που θα μπορέσει να την αποκτήσει η εργατική τάξη ως δικαίωμα, παραμερίζοντας αυτούς που καρπώνονται τον πλούτο που παράγει.

Η δουλειά της Ομοσπονδίας και των σωματείων στη νεολαία

Έχουμε αναλυτικά συζητήσει για την αναγκαιότητα να προσανατολίσουμε τη δουλειά μας στις νεώτερες ηλικίες με προτεραιότητα τις σχολές μαθητείας, τα ΕΠΑΛ, που φοιτούν εργαζόμενοι σε κλάδους σχετικούς με τις κατασκευές καθώς επίσης στους νεολαίους που είναι παιδιά συναδέλφων οικοδόμων. Έχουμε συμφωνήσει πως μια τέτοια δουλειά θα αποδώσει καρπούς και θα αναζωογονήσει τη λειτουργία και τη δράση των σωματείων μας.

Στο Γενικό Συμβούλιο, με αποκλειστικό θέμα αυτό το ζήτημα, προσπαθήσαμε να εξειδικεύσουμε στον τρόπο που θα παρέμβουμε, να καθορίσουμε το σχέδιο και τους στόχους. Ο προσανατολισμός που δώσαμε βοήθησε να σχεδιαστεί η παρέμβαση των σωματείων. Όμως δεν εξασφάλισε την αναγκαία εξειδίκευση του σχεδίου κατά σωματείο και περιοχή, δεν κατέγραψε στη συνέχεια όλες τις δυνατότητες που υπάρχουν ώστε να δουλέψουμε πιο στοχευμένα. Η παρέμβαση περιορίστηκε σε ορισμένες περιοχές, με άξονα την προετοιμασία μπροστά στον εορτασμό της εργατικής Πρωτομαγιάς και απεργιακών κινητοποιήσεων. Δεν εμβαθύνουμε στα συγκεκριμένα προβλήματα που αντιμετωπίζει η νεολαία και δεν διαμορφώσαμε πλαίσιο αιτημάτων.

Η πείρα της παρέμβασης, παρόλα τα κενά και τις αδυναμίες που έχουμε, έδειξε ότι μπορούμε να πετύχουμε περισσότερα αποτελέσματα. *Για παράδειγμα*, την πείρα των σωματείων του Ηρακλείου, της Αθήνας, της Λάρισας, του Αγρινίου, που αξιοποίησαν μορφές παρέμβασης που φέρνουν κοντά τη νεολαία, η δημιουργία ομάδας ποδοσφαίρου, η ενημέρωση για το τι είναι συνδικάτο, τι είναι ΣΣΕ, η προβολή της ιστορίας του κλάδου με αξιοποίηση του βιβλίου της Ομοσπονδίας βοήθησε τη δουλειά μας.

Αυτού του είδους η παρέμβαση όμως πρέπει να σταθεροποιηθεί και να ενισχυθεί στο κομμάτι της παρέμβασης μέσα στο χώρο εργασίας της νεολαίας. Τα βήματα που έχουν γίνει συνολικά μπορεί να είναι λίγα όμως είναι σημαντικά.

Η επιμονή σε αυτόν τον προσανατολισμό είναι στην κυριολεξία ζήτημα προτεραιότητας, που συνδέεται συνολικά με την ανάκαμψη του κινήματος, με τη συμβολή μας στη γενικότερη ανασύνταξη του κινήματος και των αγώνων. Από αυτή την άποψη, πρέπει να επαναφέρουμε τη συζήτηση αυτού του θέματος στο Δ.Σ., στη Γ.Σ. του σωματείου και να μπει και εκεί που ακόμη δεν έχει συζητηθεί.

Για τη λειτουργία των σωματείων

Το σωματείο και η λειτουργία του αποτελούν το θεμέλιο λίθο της δύναμης για την παρέμβασή μας. Εδώ υπάρχουν ζητήματα που πρέπει να ξεπεράσουμε γιατί μπαίνουν εμπόδιο στους στόχους που βάζουμε.

Παρά τις προσπάθειες, τα βήματα που έγιναν, τη βοήθεια από πλευράς της διοίκησης της Ομοσπονδίας, υπάρχουν κενά. Πρώτα από όλα, είναι ευθύνη της διοίκησης της Ομοσπονδίας να βοηθήσει πιο αποφασιστικά στο ξεπέρασμα αυτών των αδυναμιών για:

- ✓ Την καλύτερη προετοιμασία και παρακολούθηση των συνεδριάσεων των Δ.Σ των σωματείων.
- ✓ Την εξειδίκευση των αποφάσεων της Ομοσπονδίας κατά σωματείο για να βοηθηθεί έμπρακτα ο προσανατολισμός για την υπηρετήση των βασικών στόχων συσπείρωσης. Στην πράξη να ξεπερνιέται η τυποποιημένη αναπαραγωγή της εισήγησης της Ομοσπονδίας στις συνεδριάσεις των Δ.Σ των σωματείων. Η εισήγηση των σωματείων να εμπλουτίζεται με παραδείγματα της περιοχής, να αναδεικνύονται δυνατότητες που υπάρχουν για συντονισμό με άλλα τμήματα. Το Δ.Σ πρέπει να εξετάζει την πορεία των αγώνων, να κάνει εκτίμηση μετά την απεργία. Να συζητάει και να εμπλουτίζει την εκτίμηση με τους συναδέλφους που βοήθησαν σε κάθε αγώνα και συνολικά στον κλάδο. Να αξιοποιεί τα συμπεράσματα για τη βελτίωση του αγώνα, το ξεπέρασμα των κενών και των αδυναμιών. Να εξετάζει τα συγκεκριμένα αποτελέσματα με βάση τους στόχους που μπήκαν για εγγραφές, αξιοποίηση και κινητοποίηση δυνάμεων, πως προχωράει το σχέδιο για ενίσχυση δεσμών στον κλάδο, με τους μετανάστες, τη νεολαία.

- ✓ Το Δ.Σ πρέπει να εκτιμά την αποτελεσματικότητα της προπαγάνδισης, την περιφρούρηση της απεργίας, τη στάση της εργοδοσίας, τη ταχτική του κυβερνητικού - εργοδοτικού συνδικαλισμού.
- ✓ Να σχεδιάζει πως θα οργανωθούν και με ποια μορφή οι εργάτες μέσα στους χώρους δουλειάς.
- ✓ Χρειάζεται καλύτερη μελέτη και παρέμβαση της Ομοσπονδίας με τα σωματεία για το πώς θα λυθεί το ζήτημα του καταμερισμού της οργάνωσης με την ύπαρξη σωματείων άμαζων που έχουν τον ίδιο χώρο αναφοράς. Η ύπαρξη σωματείων σε μια περιοχή που μαζεύουν 30-50 άτομα μόνο για να διεκπεραιώσουν τη διαδικασία των αρχαιρεσιών δεν βοηθάει σε τίποτα.

Το ζήτημα της συγκέντρωσης των δυνάμεων σε ένα σωματείο σε κάθε περιοχή θα δώσει περισσότερες ευκαιρίες, θα διευκολύνει και θα ενοποιήσει την παρέμβασή μας. Αυτό βέβαια δεν μπορεί να εξασφαλιστεί με μια γενική απόφαση που θα εφαρμοστεί παντού. Χρειάζεται συγκεκριμένη συζήτηση, ιεράρχηση των χώρων, καταγραφή ανά περιοχή σε ποιο βαθμό έχουν ωριμάσει τα πράγματα για να προχωρήσουμε.

- ✓ Όσο αναγκαία είναι η οργάνωση σε ένα σωματείο που θα συνενώνει όλους τους εργαζόμενους του κλάδου, άλλο τόσο είναι αναγκαία και η διεύρυνση με νέα σωματεία σε περιοχές που ιεραρχούμε σε προτεραιότητα από την άποψη της πυκνότητας της εργατικής τάξης που ζει και δουλεύει σε αυτές.

Υπάρχουν μεγάλες περιοχές που έχουμε πολύ μικρή παρέμβαση επειδή δεν υπάρχει συνδικαλιστική οργάνωση. *Για παράδειγμα*, στις εργατογειτονιές του Πειραιά πρέπει να σκεφτούμε πως θα οικοδομηθεί τέτοια οργάνωση.

Όλα τα παραπάνω αποτελούν την αναγκαία συνθήκη για να λυθούν δικές μας αδυναμίες, αποτελούν το δρόμο, τις προϋποθέσεις αναγέννησης του οικοδομικού κινήματος.

Πρόγραμμα δράσης για την επόμενη 3ετία

Να συγκεντρώσουμε την προσοχή μας σε ορισμένα ζητήματα παίρνοντας υπόψη και τις εξελίξεις που θα υπάρχουν.

- 1.** Να γίνει ειδική προετοιμασία και ενημέρωση για το ζήτημα της Κ.Α. να συζητηθεί στο Γενικό Συμβούλιο που θα προγραμματίσει συγκεκριμένες πρωτοβουλίες, όπως περιφερειακές συσκέψεις, προβολή του πλαισίου πάλης, ολόπλευρη ανάδειξη του ζητήματος (ασφάλιση, σύνταξη, υγεία, πρόνοια, όροι ζωής εργατικής τάξης).

2. Ενίσχυση της δράσης των σωματείων με επίκεντρο τις επεξεργασίες για ανεργία, τα ζητήματα της νεολαίας, των σχολών μαθητείας.
3. Οργανωτική ενίσχυση, μαζικοποίηση και ανάπτυξη της Ομοσπονδίας και των σωματείων του κλάδου.

Εδώ να ξεχωρίσουμε τα εξής ζητήματα:

- ☞ *Την οικοδόμηση γερών κλαδικών συνδικάτων σε περιοχές που μέχρι τώρα είμαστε αδύναμοι, είτε με τη συνένωση σωματείων που τώρα έχουν μια εντελώς τυπική λειτουργία, είτε με τη δημιουργία νέων, όπου χρειάζεται. Την προσπάθεια να συνδεθούν με την Ομοσπονδία νέα σωματεία του κλάδου.*
 - ☞ *Το ανέβασμα του βαθμού οργάνωσης στους μεγάλους χώρους δουλειάς με δημιουργία επιχειρησιακών σωματείων, επιτροπών αγώνα, εργοταξιακών επιτροπών. Η πείρα έχει δείξει ότι όπου καταφέραμε να στήσουμε οργάνωση στο χώρο δουλειάς είχαμε αποτέλεσμα. Η διοίκηση της Ομοσπονδίας μέχρι τέλος του 2016 να έχει καταλήξει σε συγκεκριμένο σχέδιο.*
4. Οργάνωση της πάλης για ΣΣΕ, προστασία ανέργων, παρέμβαση για όλα τα προβλήματα.
 5. Ενίσχυση της συμμετοχής και δράσης των σωματείων στις λαϊκές επιτροπές.
 6. Ενίσχυση της κοινής δράσης με τους αυτοαπασχολούμενους, μικρομεσαίους επαγγελματίες στις κατασκευές.

Η δουλειά του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας

Η Διοίκηση της Ομοσπονδίας προσπάθησε να ανταποκριθεί στα καθήκοντα της οργάνωσης του αγώνα με βάση το σχεδιασμό και τις αποφάσεις των συνεδριάσεων των οργάνων.

Προσπάθησε να εξασφαλίσει την ενημέρωση του κλάδου για τις εξελίξεις που υπήρχαν. Να δώσει συγκεκριμένη βοήθεια και προσανατολισμό στις Διοικήσεις των σωματείων.

Τα μέλη του Δ.Σ. ανταποκρίθηκαν στα καθήκοντα με βάση τον καταμερισμό και την ευθύνη που είχαν για την παρακολούθηση και παρέμβαση σε όλη τη χώρα. Αδυναμίες, δυσκολίες και κενά υπάρχουν και είναι απαραίτητο να λυθούν από τη νέα Διοίκηση.

Οι αδυναμίες και οι δυσκολίες που υπάρχουν στη λειτουργία και τη δράση των σωματείων αντιστοιχούν στην ευθύνη της Διοίκησης της Ομοσπονδίας να δουλέψει πιο

εντατικά, να ξεπεράσει ζητήματα ρουτίνας, να βοηθήσει στον εμπλουτισμό και τον καλύτερο προσανατολισμό στο περιεχόμενο της δράσης των σωματείων.

Να βοηθήσει τα σωματεία να αξιοποιήσουν υπαρκτές δυνατότητες και να δημιουργήσουν νέες που θα ανοίξουν δρόμο για μαζικοποίηση και κινητοποίηση δυνάμεων με τη γραμμή πάλης της Ομοσπονδίας μας.

Συνάδελφοι,

Το 2016 συμπληρώνονται 40 χρόνια από το πέρασμα της Ομοσπονδίας στην ευθύνη των ταξικών δυνάμεων. Σε αυτή τη πορεία δώσαμε μάχες, είχαμε κατακτήσεις, αντιμετωπίσαμε δυσκολίες, οργανώσαμε την πάλη με γνώμονα πάντα τα συμφέροντα των οικοδόμων. Σε αυτή την πορεία συνεχίζουμε.

Ζήτω το 24^ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας Οικοδόμων